

DECIZIE

04 noiembrie 2015

municipiul Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului,

Judecător –

Svetlana Filincova,

Tamara Chișca-Doneva, Elena Covalenco

Judecători –

Dumitru Mardari, Maria Ghervas

Examinînd recursul declarat de către societatea comercială „Petricomerț” SRL,
în procesul de insolabilitate a societății cu răspundere limitată „Igvalet Vin”,
împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 19 iunie 2015, prin care a fost
admisă cererea de validare a popririi,

a c o n s t a t a t :

La 14 aprilie 2014 Inspectoratul Fiscal de Stat Cantemir a depus cerere
introdactivă privind intentarea procesului de insolabilitate față de societatea cu
răspundere limitată „Igvalet Vin” (în continuare SRL „Igvalet Vin”).

Prin încheierea Curții de Apel Cahul din 18 aprilie 2014 a fost admisă spre
examinare cererea introdactivă depusă de Inspectoratul Fiscal de Stat Cantemir.

Prin hotărîrea Curții de Apel Cahul din 12 decembrie 2014 a fost intentată
procedura de insolabilitate față de SRL „Igvalet Vin”, cu inițierea procedurii
simplificate a falimentului și dizolvarea SRL „Igvalet Vin”. În calitate de lichidator
al SRL „Igvalet Vin” a fost desemnat Gheorghe Bunescu.

La 27 martie 2015 lichidatorul SRL „Igvalet Vin”, Gheorghe Bunescu a depus
cerere de validare a popririi față de societatea comercială „Petricomerț” SRL (în
continuare SC „Petricomerț” SRL) în sumă de 875 499,99 lei.

Prin hotărîrea Curții de Apel Cahul 19 iunie 2015 a fost admisă cererea
lichidatorului SRL „Igvalet Vin”, Bunescu Gheorghe privind validarea popririi. A
fost validată poprirea și încasat de la terțul poprit SC „Petricomerț” SRL în beneficiul
SRL „Igvalet Vin” datoria în mărime de 875 499,99 lei.

La 07 august 2015 SC „Petricomerț” SRL a declarat recurs împotriva hotărîrii
Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2015, solicitînd repunerea în termenul de
depunere a recursului și casarea hotărîrii recurate, cu remiterea pricinii la rejudecare.

În motivarea cererii a indicat că instanța de judecată i-a încălcat dreptul de acces liber la justiție, ori recurentul nu a fost citat pentru ședința de judecată și nu a făcut cunoștință cu materialele dosarului de insolabilitate. Despre existența hotărârii Curții de Apel Cahul din 19 iunie 2015 a aflat de la lichidatorului SRL „Igvalex Vin” la 13 iulie 2015.

A mai indicat că la 13 iulie a expediat prin intermediul poștei la Curtea de Apel Cahul cerere de recurs, însă la 04 august a recepționat încheierea Curții Supreme de Justiție din 28 iulie 2015 prin care a fost restituită cererea de recurs, iar în perioada respectivă termenul de prescripție a fost suspendat.

Consideră recurentul că cererea de validare a popririi este depusă tardiv, ori datoria invocată se bazează pe facturi fiscale eliberate în anul 2009.

La 16 octombrie 2015 SC „Petricomerț” SRL a depus supliment la cererea de recurs, prin care a indicat că nici o citație nu a fost expediată în adresa recurentului, iar actul de verificare, prezentat instanței de insolabilitate, nu este decât o imprimare a unui document din poșta electronică.

29 octombrie 2015 lichidatorul SRL „Igvalex-Vin”, Gheorghe Bunescu, a depus referință la recursul declarat de SC „Petricomerț” SRL, solicitând respingerea recursului.

Analizând recursul declarat, prin prisma argumentelor invocate în recurs, în raport cu materialele dosarului și prevederile Legii, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de SC „Petricomerț” SRL ca fiind tardiv.

În speță, recurentul contestă hotărârea Curții de Apel Cahul din 19 iunie 2015, prin care instanța de insolabilitate a admis cererea de validare a popririi de la terțul poprit – SC „Petricomerț” SRL, în sumă de 875 499,99 lei (f.d.37-38).

Conform art.8 alin.(1) din Legea insolabilității nr.149 din 29.06.2012, hotărârile și încheierile instanței de insolabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Instanța de recurs reține că hotărârea contestată a fost adoptată la 19 iunie 2015, în lipsa recurentului, iar la materialele dosarului lipsesc înscrisuri care ar confirma data la care recurentul a luat cunoștință de actul de dispoziție al instanței de judecată, motiv pentru care urmează a fi calculat termenul de atac din momentul invocat de recurent, 13 iulie 2015 – data indicată în cererea de recurs.

Totodată, cererea de recurs împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 19 iunie 2015 a fost depusă la 07 august 2015, fiind înregistrată cu nr. de intrare 02-3151 și aplicată ștampila umedă a Curții Supreme de Justiție (f.d.54). Aceste circumstanțe denotă faptul că cererea de recurs în cauză a fost depusă cu omiterea termenului prevăzut de lege, după expirarea a circa 49 de zile din momentul adoptării hotărârii recurate.

Colegiul reține că abordarea recurentului precum că, în perioada depunerii cererii inițiale de recurs – 15 iulie 2015 și data restituirii cererii inițiale de recurs – 28 iulie 2015, a fost suspendată curgerea termenului prescripției este eronată, ori art.114 din Codul de Procedură Civilă, cu suficientă claritate indică temeiurile suspendării termenului de prescripție, iar temeiul invocat de recurent nu poate fi catalogat prin prisma normei de drept citate supra.

În privința cererii de repunere în termenul de declarare a recursului, Colegiul reține că aceasta este neîntemeiată și necesită a fi respinsă, ori însuși recurentul a evitat să prezinte probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii în termen a actului, deși la cererea de repunere în termen se anexează probe în acest sens.

În speță, omiterea termenului de procedură s-a datorat în exclusivitate culpei recurentului, care a evitat exercitarea drepturilor sale în termenul stabilit de lege, ori deși restituirea cererii de recurs nu împiedică declararea repetată a recursului după lichidarea neajunsurilor, ea impune și respectarea celorlalte reguli stabilite de lege pentru declararea lui, inclusiv respectarea termenului de declarare a recursului.

Restituirea cererii de recurs, în esență reprezintă o sancțiune în defavoarea recurentului pentru neglijența acestuia față de exigențele stabilite de Lege.

Reieșind din cele menționate, în conformitate cu art. art. 445 alin.(1) lit. a) din Codul de Procedură Civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție;

d e c i d e:

Se respinge cererea societății comerciale „Petricomerț” SRL privind repunerea în termen.

Se respinge recursul declarat de societatea comercială „Petricomerț” SRL ca fiind tardiv.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,

Judecător –

Svetlana Filincova

Judecători –

Tamara Chișca-Doneva,

Elena Covalenco,

Dumitru Mardari,

Maria Ghervas